Brześć nad Bugiem, dnia 7 stycznia 1931 r.

POLESKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 1.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

Rozporządzenie Wojewody Poleskigo z dnia 3 stycznia 1931 roku o domowych księgach meldunkowych.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309) zarządzam co nastepuje:

§ 1.

We wszystkich gminach miejskich oraz w miejscowościach Drohiczyn i Kamień-Koszyrski, właściciele domów lub osoby ich zastępujące obowiązani są prowadzić „domowe księgi meldunkowe“ wzoru ustalonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Przewidziany w § 1 niniejszego rozporządzenia obowiązek prowadzenia „domowych ksiąg meldunkowych“ nie dotyczy właścicieli, dzierżawców lub innych odpowiedzialnych kierowników hoteli, pensjonatów, domów noclegowych i innych wszelkiego rodzaju zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie. W zakładach tych stosownie do art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go marca 1928 o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309) mają być prowadzone księgi meldunkowe i listy osób przebywających w zakładzie wzoru Nr. 10 i 10 A., ustalonego w § 28 i § 50 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem

Spraw Zagranicznych o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

§ 3.

Domową księgę meldunkową wypełnia właściciel domu lub osoba zastępująca go na podstawie zgłoszeń względnie kart wzoru 1, 2, 3 i 4, ustalonego w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 193Z r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653.

§ 4.

W miejscowościach: Hancewicze, Lenin, Mikaszewicze, Budki Wojtkiewickie, Wojtkinwicze, Berezów i Wysock właściciele domów lub osoby ich zastępujące obowiązani są prowadzić „listy lokatorów“.

§ 5.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzone dotychczas domowe książki meldunkowe mają być zakończone i zamknięte formułą:

„Księga meldunkowa domu Nr. ...., ... przy ul. ....zakończona w dniu .... 1931 r. po wpisaniu ostatniej decyzji Nr. na nazwisku ....

Podpis właściciela domu“.

§ 6.

Obowiązkiem zarządów właściwych gmin miejskich i wiejskich jest przygotować „domowe księgi meldunkowe“ i listy lokatorów“ do wydawania właścicielom nieruchomości od dnia 12 stycznia 1931 r.

Obowiązkiem właścicieli domów jest nabyć księgi i listy do dnia 1 lutego 1931 r. i zaprowadzić je do dnia 15 lutego 1931 r.

§ 7.

Do czasu zaprowadzenia domowych ksiąg meldunkowych wszelkie zmiany stanu mieszkania danego domu i lokalu zapisywane będą na wolnych stronicach dotychczasowej domowej księgi meldunkowej, którą należy w tym celu rozpocząć napisem:

„Tymczasowe adnotacje o ruchu ludności w domu Nr. przy ul. .... dokonywane na podstawie rozporządzenia Wojewody Poleskiego z dnia .... o domowych księgach meldunkowych“.

Po wpisaniu w odnośnych rubrykach danych z karty zameldowania lub wymeldowania, należy w rubryce „uwagi“ oznaczyć za pomocą słów „zamieszkanie“ względnie „pobyt czasowy“ charakter zameldowanego (wymeldowanego), czy przybył on na zamiezskanie czy też na pobyt czasowy.

§ 8.

Wszystkie osoby zamieszkałe w danym domu do dnia 1 stycznia roku 1931 i zapisani do ksiąg meldunkowych, prowadzonych dotychczas winne być wpisane do domowej księgi meldunkowej, ustalonej w niniejszem rozporządzeniu, przyczem przy przenoszeniu ich do nowozałożonej księgi należy w rubryce „skąd przybył“ wpisać odnośną pozycję księgi w której dotychczas figurował, a w zamkniętej dotychczasowej księdze odnotować przy każdem przeniesionem nazwisku numer odpowiedniej pozycji domowej księgi meldunkowej.

Bezpośrednio po przeniesieniu wszystkich pozycji, o jakich wyzej mowa, winno nastąpić wpisanie do domowych ksiąg meldunkowych osób objętych tymczasową adnotacją w księgach meldunkowych, prowadzonej w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia.

Z chwilą zaprowadzenia domowych ksiąg meldunkowych kończy się okres dalszego prowadzenia tymczasowych adnotacji o ruchu ludności,

§ 9.

Właściciele domów, hoteli, pensjonatów i t. p. obowiązani są w terminie do dnia 1 lutego 1931 r. złożyć w zarządzie gminy (magistracie) deklarację z podaniem imienia, nazwiska i adresu osoby odpowiedzialnej za prowadzenie meldunków w ich domach (zakladach), oraz wypełnią formularze z następującemi danemi:

a) miejscowość,

b) nazwa ulicy, na której dom (zakład) się znajduje,

c) numer domu,

d) ilość lokali w domu (zakładzie),

e) dokładne oznaczenie domu narożnego i przechodniego.

W gminach wiejskich deklaracje te mogą być składane za pośrednictwem sołtysów.

§ 10.

Winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karom przewidzianym w art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1923 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309) niezależnie od zastosowania środków, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342).

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poleskim Dziennikn Wojewódzkim.

Wojewoda:
w. z. (—) Z. Skrzyński.

Załącznik do rozporządzenia Wojewody Poleskiego z dnia 3 stycznia 1931 r.

(str. 1)

Domowa księga meldunkowa

....
(miejscowość)

ulica.. Nr. domu

(str. 2)

Lokal Nr...............

Nr. porządk.	NAZWISKO i IMIĘ	IMIONA RODZICÓW	Zawód i stanowisko w zawodzie	Data urodzenia	Wyznanie	Przynależność państwowa

(str. 3)

Stosunek do powsz. obow. wojskowego	Skąd przybył (miejsce zamieszkania	Data		Pokwitowanie biura meldunkowego Data i podpis	Data wyprowadzenia się Dokąd wymeldowany	Pokwitowanie biura meldunkowego Data i podpis	UWAGI
		przybycia na pobyt czasowy	zgłoszenia na zamieszkanie				

2.

Rozporządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 3 stycznia 1931 roku o numeracji domów i mieszkań.

Na podstawie § 27 ust, ? rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W miejscowościach, w których numeracja nieruchomości (domów) jest już zaprowodzona według pewnego systemu, naczelnik gminy (wójt, burmistrz, prezydent miasta) zarządzi, aby przed dniem 1 lutego 1931 r. numeracja ta została sprawdzona, a w razie potrzeby uzupełniona, tak aby każdy bez wyjątku dom mieszkalny był zaopatrzony w numer, według zastosowanego w danej miejscowości systemu.

§ 2.

W miejscowościach w których dotychczas niema numeracji nieruchomości (domów) lub jest ona prowadzona bez żadnego systemu, naczelnik gminy przeprowadzi ją do dnia 1 lutego 1931 roku według jednego z następujących systemów:

a) w miastach i miasteczkach, oraz ewentualnie w innych miejscowościach, w których to rada gminna uchwali — kolejnemi numerami według ulic względnie placów.

b) we wszystkich innych miejscowościach numeracja winna być kolejna dla całej miejscowości, przytem każda miejscowość winna posiadać swoją odrębną w sobie zamkniętą numerację.

Numeracja winna być sporządzona bez żadnych luk (przerw).

Za odrębną miejscowość uważać należy każde osiedle ludzkie, to znaczy terytorjum zabudowane i zamieszkiwane, posiadające własną nazwę urzędową, lub choćby nieurzędową, byleby w życiu stosowaną, o ile to osiedle jest terytorjalnie wyodrębnione, to znaczy znajduje się w pewnej pewnej odległości od sąsiedniego osiedla.

Za odrębną miejscowość będzie uważane przeto nietylko takie osiedle jak wieś, miasto, folwark i t. d. lecz również np. leśnictwo, fabryka, cegielnia, młyn lub inne przedsiębiorstwo przemysłowe lub rolne, około którego skupiona jest pewna ilość domów, o ile przytem taka grupa zabudowań nosi swoją nazwę i jest terytorjalnie wyodrębniona,

Nie należy natomiast uważać za odrębne miejscowości takich osiedli ludzkich, lub kompleksów zabudowań, wprawdzie zaludnionych i terytorjnlnie wyodrębnionych, które jednak nie posiadają własnej nazwy i określenia topograficznego jak np. samotnie stojące oddalone wille, leśniczówki, domki lub budki kolejowe i szosowe i t. d.

Osiedla te winny być zaliczone do najbliższych miejscowości (wsi, stacji kolejowych i t. d.) i winny mieć kolejną numerację tych miejscowości, do których zostały zaliczone.

§ 3.

Przy zaprowadzaniu numeracji nieruchomości (domów) należy przestrzegać następujących zasad:

a) Numeracją winny być objęte nieruchomości (posesje), zabudowane budynkami mieszkalnemi.

b) Jeżeli w obrębie jednej nieruchomości (posesji) należącej do jednej osoby fizycznej lub prawnej, ewentualnie stanowiącej wspólną własność kilku osób, znajduje się kilka budynków mieszkalnych, i jeżeli nieruchomość ta stanowi przytem jedną gospodarczą całość t. zn. np. budynki są wspólnem ogrodzeniem i posiadają wspólne podwórze, ogród, studnie i t.p. wówczas budynki te otrzymają wspólny numer dla całej nieruchomości.

c) Budynki gospodarskie i inne, znajdujące się przy domu mieszkalnym i wskutek tego należące do jednaj nieruchomości (poseji, jak np. stajnie obory spichlerze i t. d. gdyby były chwilowo zamieszkiwane, nie otrzymują oddzielnych numerów lecz obejmuje je numer domu mieszkalnego.

§ 4.

W miastach, miasteczek oraz wogole we wszystkich miejscowościach, w których numeracja została przeprowadzona odrębnie dla każdej ulicy względnie placu, mają ponadto zastosowanie następujące przepisy:

a) Przy numeracji nieruchomości, których front wychodzi na dwie ulice, otrzymują domy narożne o dwóch bramach i domy przejściowe oddzielny numer od każdej ulicy, t. j. dwa numery,

b) Sąsiednie budynki mieszkalne, wychodzące frontem na ulicę, winny otrzymać odrębne numery, niezależnie od tego, czy należą do jednego czy kilku właścicieli.

§ 5.

Numery bieżące, któremi oznaczono poszczególne nieruchomości, winny być uwidocznione na odnośnych domach za pomocą tabliczek lub napisów. Numery te winny znajdować się na tej stronie domów, na której znajduje się główne wejście i muszą być utrzymywane w stanie czytelnym.

Zarząd gminy może nałożyć na właścicieli nieruchomości (domów) obowiązek oświetlania numerów domów w porze nocnej w tych miejscowościach, w których uzna to za potrzebne.

§ 6.

Budynki nowowznoszone winne być zaopatrzone w numerację, ustaloną niniejszem rozporządzeniem, przed oddaniem ich do zamieszkiwania.

§ 7.

Wszelkie lokale oddzielne na każdej posesji, a stanowiące mieszkania zamieszkałe lub nie zamieszkałe, jak również lokale handlowe i przemysłowe winne być zaopatrzone w kolejny numer w sposób widoczny i trwały za pomocą tabliczki metalowej

z czarnym numerem na białem tle, umieszczonej nad każdem wejściem do danego lokalu.

§ 8.

Wykaz numerów lokali winien być umieszczony nad wejściem prowadzącem do danej grupy lokali i oznaczać ściśle, do jakich lokali to wejście służy.

§ 9.

Zarządy gmin winne sporządzić w terminie do dnia 15 lutego 1931 roku wykazy domów w tych miejscowościach w których numeracja została przeprowadzona dla poszczególnych ulic i placów — według alfabetycznego porządku ulic (placów) i bieżącego porządku numerów domów, w miejscowościach zaś, w których numeracja została przeprowadzona dla całej miejscowości — według wsi i osiedli.

§ 10.

Właściciele nieruchomości (domów) winni niewykonania obowiązków, wynikających z postanowień niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnyj karze, przewidzianej w art. 25 pkt, 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309) niezależnie od zastosowania względem nich środków przymusowych w myśl § 43 ust. 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653).

§ 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w.z. (—) *Z. Skrzyński.*

3.

Rozporządzenie porządkowe Nr. 11 Wojewody Poleskiego z dnia 7.I-1931 r. w sprawie szkół tańców towarzyskich.

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Predenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1828 roku o organizacji i zakresie działanla władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakładanie i prowadzenie szkół tańców towarzyskich bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Szkołami tańców towarzyskich są zakłady, w których dla celów towarzyskich i wyrobienia estetyki ruchów oraz form towarzyskich udziela się indywidualnie lub zbiorowo nauki tańców towarzyskich za umówionem wynagrodzeniem.

§ 3.

Zezwolenia na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w żadnym razie nie będą wydawane osobom:

1) nie posiadającym fachowych kwalifikacyj i nie dającym gwarancji zgodnego z przepisami prowadzenia szkoły tańców towarzyskich,

2) nie cieszącym się nieskazitelną opinją moralną,

3) które w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania były karane sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

Otrzymujący zezwolenie obowiązany jest prowadzić szkołę osobiście. W wypadku choroby lub innej okoliczności uniemożliwiającej czasowo prowadzenie szkoły, właściciel szkoły może się zastąpić przez inną osobę odpowiadającą warunkom wymienionym w niniejszym paragrafie pod warunkiem uzyskania na to zgody władzy, która udzieliła zezwolenia.

§ 4.

Lokal przeznaczony na szkołę tańców towarzyskich (sale nauki, poczekalnia, szatnia, kancelarja) winien odpowiadać warunkom:

1) bezpieczeństwa budowlanego i pożarowego,

2) sanitarnym.

Lokal ten winien w czasie trwania nauki tańców być zupełnie udosobnionym od mieszkania kierownika szkoły oraz od innych mieszkań, a w skład jego urządzenia mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z prowadzeniem szkoły.

§ 5.

Prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w publicznych salach zabaw tanecznych lub w domach, gdzie mieści się taka sala, jest zabronione.

§ 6.

Zezwolenie na prowadzenie szkół tańców towarzyskich może być cofnięte w każdym czasie w razie ukarania jego posiadacza za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub w razie ujawnienia braku któregokolwiek z warunków, od którego udzielenie zezwolenia jest zależne.

§ 7.

Właściciel szkoły tańców może umieścić na domu, w którym szkoła się znajduje jedynie szyld z napisem „Szkoła tańców towarzyskich“ i ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Wszelkie inne dodatki są zakazane.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40 x 30 cm.

§ 8.

W lokalu szkoły winny być umieszczone w miejscu widocznem:

1) zezwolenie na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie),

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 9, 10, 11, 12 i 14,

3) rozkład zajęć w szkole, w formie tablicy, ze wskazaniem dni i godzin przeznaczonych na wykłady wzgl. lekcje wprawne.

§ 9.

Właściciel szkoły obowiązany jest prowadzić księgę sznurową, parafowaną i należycie zaświadczoną przez powiatową władzę adm. ogólnej (Starostwo powiatowe), zawierającą kolejny imienny spis osób, uczęszczających na naukę tańców towarzyskich, ze wskazaniem adresów.

Tak księga za czas bieżący jak i księgi z okresów ubiegłych winny być przedkładane do kontroli na każde żądanie władz.

§ 10.

Do szkoły tańców towarzyskich nie wolno wpuszczać więcej osób ponad ilość wymienioną w zezwoleniu.

§ 11.

W szkołach tańców towarzyskich jest zabronione:

1) nauczanie względnie demonstrowanie ruchów lub figur nieprzyzwoitych lub obrażających moralność,

2) wpuszczanie na salę na czas wykładów lub lekcyj wprawnych osób postronnych, wyjąwszy rodziców i prawnych opiekunów małoletnich uczni i uczennic. Na czas lekcji wprawnych mogą poza tem być dopuszczeni uczniowie i uczennice z poprzednich kursów tańca tejże szkoły,

3) posługiwanie się innemi instrumentami muzycznemi niż gramofonem, fortepianem (pianinem) lub skrzypcami, przyczem zespół muzyczny nie może być większy ponad dwie osoby. Zakazanem jest używanie hałaśliwych instrumentów muzycznych jak automaty orkiestrowe, przyrządy jezzowe, bębny i t. p.,

4) udzielanie lekcji wprawnych przed godziną 10-tą lub po godzinie 23-ej,

5) utrzymywanie bufetów wzgl. wydawanie jakichkolwiek zakąsek lub napoi. Woda do picia winna być podawaną bezpłatnie.

§ 12.

Obowiązkiem właściciela szkoły jest dopilnować, aby uczniowie i uczennice:

1) nie przynosili ze sobą do lokalu szkoły napoi alkoholowych lub przedmiotów mogących zakłócić spokój albo obrażać moralność publiczną,

2) nie uprawiali w lokalu żadnych gier,

3) zachowywali się w lokalu należycie.

Ten sam obowiązek ciąży na każdej osobie prowadzącej z ramienia właściciela poszczególne wykłady wzgl. lekcje wprawne.

§ 13.

Urządzanie w szkołach tańców towarzyskich specjalnych obchodów w związku z zakończeniem roku szkolnego może się odbywać za oddzielnem zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całego województwa Poleskiego.

Zezwolenia na szkoły tańców towarzyskich wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że szkoły te winny być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządzenia.

Wojewoda Poleski
w. z. (—) Z. Skrzyński.

4.

Rozporządzenie porządkowe Nr. 12 Wojewody Poleskiego z dnia 7.I.1931 roku w sprawie utrzymywania i prowadzenia publicznych sal zabaw tanecznych.

Na podstawie art, 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Salami zabaw tanecznysh są przedsiębiorstwa

przeznaczone na urządzanie publicznych zabaw tanecznych za pobieraniem opłaty wstępu.

§ 3.

Zezwolenie na utrzymywanie i prowadzenie publicznej sali zabaw tanecznych nie bedzie wydane osobie:

1) nie cieszącej się nieskazitelną opinją moralną i nie dającej gwarancji, że udzielone zezwolenie nie będzie przez nią lub osoby trzecie wykorzystane w celach przeciwnych moralności publicznej względnie uprawiania gier hazardowych, wyszynku alkoholu i t. p.

2) która w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania była karana sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

§ 4.

Zezwolenie na utrzymywane i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych będzie wydane tylko na sale, które mogą pomieścić co najmniej 20 par tańczących.

§ 5.

Lokal publicznej sali zabaw tanecznych winien odpowiadać warunkom:

1) bezpieczeństwa budowlanego i pożarowego i

2) saninitarnym.

Lokal ten nie może mieć żadnego bezpośredniego połączenia z mieszkaniem prywatnem.

§ 6.

Zezwolenia na utrzymywanie i prowadzeaie publicznych sal zabaw tanecznych wydaje się na okres roku kalendarzowego.

Zezwolenie może być cofnięte przed upływem tego terminu w razie ukarania jego posiadacza lub osoby go zastępującej za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenla lub w razie odpadnięcia któregokolwiek z warunków wymaganych dla udzielenia zezwolenia.

§ 7.

Właściciel publicznej sali zabaw tanecznych może umieścić w domu, w którym sala się znajduje jedynie szyld z napisem „Publiczna sala zabaw tanecznych" ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40x30 cm.

§ 8.

Utrzymującemu i prowadzącemu publiczną salę zabaw tanecznych zabrania się urządzania na sali lekcyj tańców lub odnajmowanie sali w tymże celu.

§ 9.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych winny być umieszczone w miejscu widocznem:

1) zezwolenie na utrzymywanie publicznej sali zabaw tanecznych (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie):

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 13 i 14.

W skład urządzenia lokalu mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z utrzymywaniem publicznej sali zabaw tanecznych.

§ 10.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych może być urządzany bufet, przy zachowaniu obowiązujących pod tym względom przepisow.

Potrawy i napoje mogą być wydawane tylko do spożycia oa miejscu,

Podawanie i wyszynk napojów alkoholowych jest zakazane.

§ 11.

Wzbronionem jest wpuszczanie na publiczną salę zabaw tanecznych:

1) młodzieży poniżej 18 lat bez stosownej opieki (rodziców, uprawnionego opiekuna, męża),

2) osób w stanie nietrzeźwym,

3) osób mogących zakłócić porządek lub obyczajność publiczną,

§ 12.

Obowiązkiem właściciela publicznej sali zabaw tanecznych jest przestrzeganie, aby na sali:

1) nie był zakłócany spokój publiczny lub obrażana moralność publiczna,

2) nie uprawiano gier,

3) nie przynoszono i nie pito napojów alkoholowych.

4) nie przebywały osoby w myśl § 11 do tego nieuprawniono,

5) nie było więcej osób niż wymieniono w zezwoleniu.

§ 13.

Osoby prowadzące publiczną salę zabaw tanecznych z ramienia lub w zastępstwie właściciela czasowo lub stale ponoszą odpowiedzialność narówni z właścicielem za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Osobami takiemi mogą być tylko osoby odpowiadające warunkom przewidzianym w § 3.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 15.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą t. zw. dancingów w restauracjach i kawiarniach.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województwa Poleskiego.

Zezwolenia na publiczne sale zabaw tanecznych wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że sale te winny być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządżenia.

Wojewoda Polezki
w. z. (—) Z. Skrzyński

5.

Zarządzenie Wojewody Poleskiego z dnia 3 stycznia 1931 roku w sprawie czynności przygotowawczych do wprowadzenia w życie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Na podstawie § 53 ustęp 1 rozporządzenia Ministra Spraw wewnętrznych dnia 16 października 1930 roku o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 653 (zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zarządy wszystkich gmin miejskich i wiejskich na terenie Województwa Poleskiego przeprowadzą za pośrednictwem właścicieli domów ankietę ludności, zamieszkałej w gminie w dniu 1 stycznia 1931 roku.

§ 2.

Ankieta wymieniona w § 1 niniejszego rozporządzenia ma byc przeprowadzona wedle wzorów Nr. 11, 11A i 12 ustaloaych w § 53 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 roku o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653).

§ 3.

Zarządy gmin obowiązani są zebrać ankietę oraz sprawdzić ją i ukończyć najdalej do dnia 1-go maja 1931 roku.

§ 4.

Właściciele domów, którzy w wyznaczonych im przez zarządy gmin terminach nie wypełnią należycie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ulegną w drodze administracyjnej karom przewidzianym w art. 25 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1923 roku o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 309) niezależnie od zastosowania środków przymusowych w myśl § 43 ustęp 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 roku o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653).

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poleskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) *J. Krahelski.*

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n.B., Urząd Wojewódzki Poleski.

Prenumerata roczna 14 zł. półroczna 7 zł. Cena jednego egzemplarza: 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 6 zł., za ogłoszenie o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł.— Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny

Wszelkie należności za prenumeratę ogłoszenia wpłacać należy na konto czekowe P. K. O. Nr. 30.628.

Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Zakłady Graficzne Sejmiku Brzeskiego, ulica Steckiewicza 30 — Telefon Nr. —